

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 1575/06
21.11.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Николе Станојевића, Звездане Лутовац, Михаила Рулића и Предрага Трифуновића, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА и других, чији је пуномоћник АБ адвокат, против туженог "ББ", кога заступа БА адвокат, ради поништаја одлука о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Окружног суда у Крагујевцу Гж.1119/06 од 25.7.2006. године, у седници одржаној 21.11.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Окружног суда у Крагујевцу Гж. 1119/06 од 25.7.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Аранђеловцу П.бр.663/05 од 20.2.2006.године ставом I изреке одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се поништи као незаконита одлука туженог број 05-1171/1 од 13.5.2004. године, којом је тужиоцима отказан уговор о раду: АА и другима, сви уговори закључени дана 8.2.2003. године, као и да се обавезе тужени да тужиоце врати на рад, и да их распореди на радно место сходно њиховој стручној спреми са свим правима из радног односа. Ставом II изреке обавезани су тужиоци да туженом солидарно надокнаде трошкове поступка од 113.400,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Крагујевцу Гж.-1119/06 од 20.2.2006. године, одбијене су као неосноване жалбе тужилаца и потврђена пресуда Општинског суда у Аранђеловцу П.бр.663/05 од 20.2.2006. године.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени је дао одговор на ревизију са предлогом да се ревизија одбије као неоснована.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 399. на основу члана 491. став 1. ЗПП-а ("Службени гласник РС", бр. 125/04), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Према утврђеном чињеничном стању тужиоци су ступили у штрајк, који није водила овлашћена синдикална организација, а обавештење о обустави рада потписало је 10 од укупно 22 запослена радника, а није формиран ни штрајкачки одбор. Тужиоци су прекршили процес рада на начин што су ступили у штрајк за који се није изјаснила већина запослених, без формулисаних захтева према послодавцу, а нису поштовали ни минимум рада. Они су прочитали упозорење за постојање разлога о отказу уговора о раду и упознати су са његовом садржином, али су одбили да га приме и потпишу. Тужиоци нису радили до 1.маја, 1.маја су радили 5 сати, након чега су напустили градилиште, 4. маја радили су 7 сати а од 5 до 11.маја нису радили. Одлуком туженог бр. 05-1171/1 од 13.5.2004. године, тужиоцима је отказан уговор о раду на основу члана 101. став 1. тачка 3. и 4. Закона о раду и 49. ПКУ уз образложење да су тужиоци почев од 29.04.2004. године, одбили да обављају послове и радне задатке код послодавца ступајући у штрајк противно одредбама Закона о штрајку. Пре доношења оспорене одлуке прибављено је мишљење синдиката.

Код овако утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили као неоснован тужбени захтев тужилаца, закључивши да је побијана одлука законита.

Наиме, тужиоци су почев од 29.04.2004. године, одбили да обављају послове и радне задатке код послодавца ступајући у штрајк противно одредбама Закона о штрајку. Код таквог чињеничног утврђења стекли су се услови да се тужиоцима откаже уговор о раду сходно члану 101. став 1. тачка 3. Закона о раду у вези са чланом 49. Појединачног колективног уговора тужене. Тужиоци су у смислу члана 101. став 2. Закона о раду упозорени о постојању разлога за доношење решења о отказу уговора о раду, а у смислу члана 104. став 3. Закона о раду затражено је и мишљење надлежног синдиката, па нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Тужиоци у ревизији понављају жалбене наводе, који се односе на негирање утврђеног чињеничног стања у вези уручења упозорења о постојању разлога за доношење одлуке о отказу уговора о раду. Обзиром да је другостепени суд ценио те наводе и дао разлоге које у свему прихвата и Врховни суд, то је у смислу члана 405. став 2. ЗПП, овај суд изоставио детаљније образлагање изнетих ревизијских навода.

На основу члана 405. став 1. ЗПП-а, одлучено је као у изреци пресуде.

Председник већа-судија,

Стојан Јокић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

мз